

Dosarul nr. 3ra-654/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul central (jud. D. Bosîi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. R. Petrov, T. Berdilă, E. Dvurecenshii)

ÎNCHEIERE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea cererilor de recurs depuse de către Primăria comunei Burlăceni și Consiliul comunal Burlăceni, raionul Cahul, reprezentanți de către Vasilii Gaidarlî și Parascovia Pavlenco,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Parascovia Pavlenco împotriva Consiliului comunal Burlăceni, raionul Cahul, intervenienți accesorii Iurie Boieru, Pavel Mailacilî, Societatea cu răspundere limitată „Agro Ilici”, Constantin Zgherea și Oficiul cadastral teritorial Cahul cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea vânzării terenurilor și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 decembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost admis apelul declarat de către Parascovia Pavlenco, a fost casată parțial hotărârea din 14 iulie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul central și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, iar în rest hotărârea a fost menținută,

constată:

La data de 09 ianuarie 2012 Parascovia Pavlenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului comunal Burlăceni, raionul Cahul cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin hotărârea din 14 octombrie 2009 a Judecătoriei Cahul i-a fost atribuit în proprietate brutăria cu nr. cadastral xxxx și fântâna arteziană cu nr. cadastral xxxx, dreptul de proprietate asupra cărora a fost înregistrat la Oficiul cadastral teritorial Cahul.

A menționat că, pentru buna funcționare a obiectelor indicate este necesar cumpărarea terenurilor aferente și în acest scop la data de 14 octombrie 2011 s-a adresat cu cerere la primarul com. Burlăceni, prin care a solicitat includerea cererii în ordinea de zi a Consiliului comunal Burlăceni.

A susținut că, primarul com. Burlăceni a examinat cererea înaintată de către ea și la data de 14 noiembrie 2011 a dat răspunsul nr. 172.

A afirmat că, la data de 25 noiembrie 2011 s-a adresat la Consiliul comunal Burlăceni cu cerere prealabilă, care la ședința din 14 decembrie 2011 a fost examinată și prin decizia nr. 05/09 au fost respinse cerințele sale cu privire la vânzarea terenurilor aferente brutăriei și fântânei arteziene.

A declarat că, nu este de acord cu decizia nominalizată, deoarece este ilegală și îi încalcă drepturile sale.

A solicitat anularea deciziei Consiliului comunal Burlăceni nr. 05/09 din 14 decembrie 2011, obligarea Consiliului comunal Burlăceni de a-i vinde terenurile aferente cu nr. cadastrale xxxx și xxxx și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 15 august 2012 a Judecătoriei Cahul acțiunea depusă de către Parascovia Pavlenco a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 07 februarie 2013 a Curții de Apel Cahul a fost admis apelul declarat de către Parascovia Pavlenco, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial, a fost anulată decizia Consiliului comunal Burlăceni nr. 05/09 din 14 decembrie 2011 privind refuzul vânzării terenurilor aferente Parascoviei Pavlenco și au fost obligați Consiliul comunal Burlăceni și Primăria com. Burlăceni, raionul Cahul să vândă Parascoviei Pavlenco terenurile aferente bunurilor imobile - clădire de producție (clădirea brutăriei), nr. cadastral xxxx și construcție (fântâna arteziană), nr. cadastral xxxx, din r-nul Cahul, com. Burlăceni, s. Burlăceni, conform modului stabilit de Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308-XIII din 25 iulie 1997, Legii privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121-XVI din 04 mai 2007, Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1428 din 16 decembrie 2008. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia suplimentară din 11 iunie 2013 a Curții de Apel Cahul a fost admisă cererea Parascoviei Pavlenco cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și au fost încasate de la Consiliul comunal Burlăceni și Primăria com. Burlăceni în beneficiul Parascoviei Pavlenco cheltuielile de judecată în sumă de 2787 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2500 de lei, în total suma de 5287 de lei.

Prin decizia din 18 decembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către Consiliul comunal Burlăceni și Primăria com. Burlăceni, r-nul Cahul, au fost casate integral decizia și decizia suplimentară ale instanței de apel și a fost restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel, de un alt complet de judecată.

Prin decizia din 25 februarie 2014 a Curții de Apel Cahul a fost admis apelul declarat de către Parascovia Pavlenco, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost trimisă cauza spre rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 08 iunie 2016 a Judecătoriei Cahul a fost atrasă în proces SRL „Agro-Ilici” în calitate de intervenient accesoriu.

Prin încheierea din 17 noiembrie 2016 a Judecătoriei Cahul au fost atrași în proces Iurie Boieru și Pavel Mailacilî în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea din 14 iulie 2017 acțiunea depusă de către Parascovia Pavlenco a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 10 decembrie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost admis apelul declarat de către Parascovia Pavlenco, a fost casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la contestarea actului administrativ și în partea încasării cheltuielilor de judecată și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost admisă pretenția cu privire la contestarea actului administrativ și a fost anulată decizia Consiliului comunal Burlăceni, r-nul Cahul nr. 05/09 din 14 decembrie 2011. A fost încasată de la Consiliul comunal Burlăceni, r-nul Cahul în beneficiul Parascoviei Pavlenco suma de 6000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel a notat că, eronat prima instanță a conchis că, pretenția înaintată de către Parascovia Pavlenco cu privire la anularea deciziei Consiliului comunal Burlăceni nr. 05/09 din 14 decembrie 2011 este neîntemeiată, deoarece decizia enunțată este ilegală.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, conform hotărârii din 14 octombrie 2009 a Judecătoriei Cahul, Parascoviei Pavlenco și Nataliei Zaharova (ulterior Natalia Zaharova, conform contractelor de donație, a donat Parascoviei Pavlenco partea sa din cota valorică) li s-a atribuit în natură cota valorică patrimonială dobândită în rezultatul privatizării CAP „Burlăceni”, la compartimentul „clădiri și edificii” – clădirea brutării și fântâna arteziană. Hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă după data de 01 iunie 2011 (fiind restituită cererea de apel depusă de către Parascovia Pavlenco) și a fost executată de către executorul judecătoresc. Intimatul nu a prezentat probe contrare privind anularea sau modificarea hotărârii primei instanțe din 14 octombrie 2009. În prezent este înregistrat în Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate al Parascoviei Pavlenco asupra bunurilor imobile și această înregistrare nu este contestată. Deci, Parascovia Pavlenco a devenit proprietar al bunurilor imobile în urma privatizării, prin atribuirea bunurilor în natură în urma lichidării întreprinderii agricole și este în drept să solicite atribuirea terenurilor aferente respective în conformitate cu Legea nr. 1308-XIII din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, Legea nr. 121-XVI din 04 mai 2007 privind administrarea și deținerea proprietății publice și Regulamentul cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1428 din 16 decembrie 2008.

Cît privește pretenția înaintată de către Parascovia Pavlenco cu privire la obligarea Consiliului comunal Burlăceni de a-i vinde terenurile cu nr. cadastrale xxxx și xxxx, instanța de apel a notat că, în speță, Parascovia Pavlenco a ignorat prevederile pct. 14 din Regulamentul cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1428 din 16 decembrie 2008 și nu a anexat la cerere actele menționate în această normă, dar a prezentat doar extrasul din Registrul bunurilor imobile expirat și o copie neautenticată precum că, proprietar al bunului este Natalia Zaharova, care ulterior a înstrăinat imobilul Parascoviei Pavlenco, informație despre care nu a știut nici Primăria com. Burlăceni și nici Consiliul comunal Burlăceni, dar a devenit cunoscută numai în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată.

În cadrul examinării cauzei reprezentantul intimatului a indicat că, la cererea de chemare în judecată nu este anexat planul geometric al terenului, elaborat în modul stabilit de legislație în baza schemei terenului aferent, iar Parascovia Pavlenco nu a prezentat nici intimatului și nici instanței de judecată probe, care ar confirma că, a fost elaborat un asemenea plan până la depunerea cererii de chemare în judecată.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a constatat că, la momentul depunerii cererii din 14 octombrie 2011 la Consiliul comunal Burlăceni și Primăria com. Burlăceni, Parascovia Pavlenco nu dispunea de toate actele necesare pentru vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente brutăriei și fântânii arteziene.

Instanța de apel a reținut că, planurile geometrice ale terenurilor cu nr.cadastrale xxxx și xxxx, cu suprafețele de 0,9793 ha și 0,4281 ha (f. d. 57, vol. I, f. d. 231, vol. II) corect au fost apreciate ca fiind planuri generale ale terenului și nu planuri ale terenului aferent doar bunurilor ce aparțin apelantei cu drept de proprietate, deoarece conform planului, pe același teren se află și alte bunuri, care nu aparțin cu drept de proprietate Parascoviei Pavlenco, lipsind a fi evidențiate și alte caracteristici ale unui teren aferent, așa ca ieșirea la strada publică.

Totodată, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a ajuns la concluzia că, apelanta, după ce va obține planul geometric al terenului aferent, are dreptul să solicite repetat Consiliului comunal Burlăceni vânzarea terenurilor aferente bunurilor imobile, care-i aparțin cu drept de proprietate, iar în cazul în care i se va refuza, Parascovia Pavlenco va avea dreptul de a se adresa repetat cu cerere de chemare cu privire la contestarea actului administrativ.

Instanța de apel a mai reținut că, prin emiterea unei decizii de obligare la vânzarea numai Parascoviei Pavlenco a terenurilor aferente bunurilor imobile – clădirea de producție (brutăria), nr. cadastral xxxx și fântâna arteziană, nr. cadastral xxxx din r-nul Cahul, com. Burlăceni, s. Burlăceni, conform legii, ar putea fi în mod direct afectate interesele și drepturile proprietarilor bunurilor care sunt amplasate pe aceste terenuri.

Încasând de la Consiliul comunal Burlăceni, r-nul Cahul în beneficiul Parascoviei Pavlenco suma de 6000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, instanța de apel a menționat că, Parascovia Pavlenco într-adevăr a suportat cheltuieli de asistență juridică în cadrul examinării prezentei cauze, cheltuieli ce au fost confirmate prin bonurile de plată, anexate la materialele dosarului (f. d. 46, 47, vol.I, f. d. 148, 152, 153, 156, 210, vol. II). Mai mult ca atât, a fost demonstrat faptul că, acestea au fost reale, necesare și rezonabile, ținându-se cont și de complexitatea cauzei și de aportul considerabil al avocatului.

La data de 27 februarie 2019 Primăria comunei Burlăceni și Consiliul comunal Burlăceni, raionul Cahul, reprezentanți de către Vasilii Gaidarlî, au depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului au indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală.

Au menționat că, nu sunt de acord cu concluzia instanței de apel precum că, decizia Consiliului comunal Burlăceni nr. 05/09 din 14 decembrie 2011 este ilegală.

Au susținut că, Parascovia Pavlenco, depunând cererea din 14 octombrie 2011 cu privire la vânzarea-cumpărarea terenului aferent, nu a anexat la cerere actele menționate în pct. 14 din Regulamentul cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1428 din 16 decembrie 2008. Mai mult ca atât, la momentul depunerii cererii enunțate, proprietar al 1/10 cote-părți din bunul imobil era Natalia Zaharova, care nu a depus nici personal și nici prin reprezentant cereri la Consiliul comunal Burlăceni, prin care să solicite cumpărarea în baza contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent imobilului.

Au afirmat că, Parascovia Pavlenco nu a anexat la cererea sa din 14 octombrie 2011 planul geometric al terenului.

Au relevat că, Parascovia Pavlenco a solicitat vânzarea terenului aferent imobilului, care nu-i aparține cu drept de proprietate.

Au invocat că, nu sunt de acord nici cu faptul că, instanța de apel a încasat de la Consiliul comunal Burlăceni, r-nul Cahul în beneficiul Parascoviei Pavlenco suma de 6000 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, deoarece pretențiile înaintate de Parascovia Pavlenco au fost formulate necorespunzător.

Au mai invocat că, în instanța de apel Parascovia Pavlenco nu a explicat din ce sunt compuse cheltuielile de judecată și nu a concretizat suma cheltuielilor de judecată, încasarea căror le solicită.

Au considerat că, cheltuielile de judecată suportate de către Parascovia Pavlenco nu sunt reale și rezonabile.

La data de 27 februarie 2019 Parascovia Pavlenco a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel urma să încaseze în beneficiul său cheltuielile pentru înregistrarea documentelor cadastrale în sumă de 2787 de lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2500 de lei și cheltuielile pentru serviciile executorului judecătoresc în sumă de 450 de lei.

A menționat că, nu a fost înștiințată despre împărțirea terenului cu nr. cadastral 9412110.040.02 și până la moment nu cunoaște unde este amplasat terenul său, necătând la faptul că, achită impozite pentru brutărie și pentru terenul aferent.

A susținut că, din pozele executorului judecătoresc reiese că, terenul, ce-i aparține, este plantat de către Iu. Boieru.

A afirmat că, terenul cu nr. cadastral xxxx urma să fie transmis proprietarului bunului odată cu înstrăinarea acestuia la data de 25 mai 2011.

A invocat că, conform art. 9 alin. (5) și (6) din Legea nr. 1308-XIII din 25 iulie 1997 din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare- cumpărare a pământului, terenurile din zonele de protecție și zonele sanitare ale întreprinderilor pot fi vândute numai întreprinderilor în cauză, fără dreptul de a amplasa pe ele obiective care pot schimba indiciii acestor zone. Nu sunt supuse vânzării-cumpărării

terenurile fondului apelor, cele destinate rețelelor inginerești, precum și terenurile de uz public.

A declarat că, la dosar a fost anexat certificatul eliberat de către Primăria com. Burlăceni, din care rezultă că, fântâna arteziană nu este înregistrată la balanța primăriei.

A notat că, primarul com. Burlăceni nu a luat în considerare faptul că, legea supremă a statului este Constituția RM, care a garantat dreptul proprietarilor la privatizarea proprietarii private și repartizarea terenurilor aferente obiectelor, care au fost supuse privatizării, nu intră în competența primarului.

Examinând admisibilitatea cererilor de recurs, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursurilor în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede astfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat decizia contestată în adresa părților la data de 02 ianuarie 2019 și Primăria comunei Burlăceni și Consiliul comunal Burlăceni, raionul Cahul au recepționat decizia contestată la data de 09 ianuarie 2019, iar Parascovia Pavlenco – la data de 04 ianuarie 2019.

Astfel, recursurile, depuse la data de 27 februarie 2019, sunt în termen.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile depuse de către Primăria comunei Burlăceni și Consiliul comunal Burlăceni, raionul Cahul, reprezentanți de către Vasilii Gaidarlî și Parascovia Pavlenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile depuse de către Primăria comunei Burlăceni și Consiliul comunal Burlăceni, raionul Cahul, reprezentanți de către Vasilii Gaidarlî și Parascovia Pavlenco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursurile depuse de către Primăria comunei Burlăceni și Consiliul comunal Burlăceni, raionul Cahul, reprezentanți de către Vasilii Gaidarlî și Parascovia Pavlenco ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile depuse de către Primăria comunei Burlăceni și Consiliul comunal Burlăceni, raionul Cahul, reprezentanți de către Vasilii Gaidarlî și Parascovia Pavlenco se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu